

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

zo 6. novembra 2018*

„Žaloba o neplatnosť – ERCEA – Rámcový program pre výskum a inováciu ‚Horizont 2020‘ –
Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o preskúmanie hodnotenia výskumného návrhu –
Správny prostriedok nápravy pred Komisiou – Zamietnutie správneho prostriedku nápravy –
Nesprávne označenie žalovanej strany – Návrh na vydanie príkazu – Zjavná neprípustnosť“

Vo veci T-717/17,

Nicolae Chioreanu, bydliskom v Oradei (Rumunsko), v zastúpení: D.- C. Rusu, advokát,

žalobca,

proti

Výkonnej agentúre Európskej rady pre výskum (ERCEA), v zastúpení: F. Sgritta a M. E. Chacón
Mohedano, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorej predmetom je po prvé návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia ERCEA z 23. marca 2017, ktorým sa zamieta žiadosť o preskúmanie hodnotenia výskumného návrhu č. 741797-NIP ERC-2016-ADG „New and Innovative Powertrain – NIP“ a rozhodnutia Komisie C(2017) 5190 final z 27. júla 2017, ktorým sa zamieta správny prostriedok nápravy podaný žalobcom podľa článku 22 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 58/2003 z 19. decembra 2002, ktoré stanovuje štatút výkonných orgánov, ktorým majú byť zverené niektoré úlohy v rámci riadenia programov spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 2003, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 235), a po druhé návrh na to, aby Všeobecný súd nariadil ERCEA, aby preskúmala hodnotenie výskumného návrhu uvedeného vyššie,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia K. Kowalik-Bańczyk (spravodajkyňa) a C. Mac Eochaidh,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: rumunčina.

Uznesenie

Právny rámec

- 1 Nariadenie Rady (ES) č. 58/2003 z 19. decembra 2002, ktoré stanovuje štatút výkonných orgánov, ktorým majú byť zverené niektoré úlohy v rámci riadenia programov spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 2003, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 235), splnomocňuje Európsku komisiu zriaďovať výkonné orgány, na ktoré by v mene Komisie a na jej zodpovednosť úplne alebo čiastočne delegovala program alebo projekt Európskej únie.
- 2 Podľa článku 4 nariadenia č. 58/2003 výkonné orgány sú orgánmi Únie s úlohou verejnej služby; majú právnu subjektivitu a v každom členskom štáte požívajú najširšiu spôsobilosť k právam a právnym úkonom, ktorá je právnickým osobám poskytovaná podľa vnútroštátneho práva.
- 3 V súlade s článkom 22 ods. 1 a 5 nariadenia č. 58/2003 každý úkon výkonného orgánu, ktorý poškodzuje tretiu osobu, môže byť predložený Komisii na preskúmanie jeho zákonnosti. Po preskúmaní dôkazov uvedených zainteresovanou stranou a výkonným orgánom Komisia v správnom konaní rozhodne písomne s uvedením odôvodnenia svojho rozhodnutia. Rozhodnutie o zamietnutí správneho prostriedku nápravy môže byť predmetom žaloby o neplatnosť pred Súdny dvorom.
- 4 V súlade s článkom 6 rozhodnutia Rady z 3. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje osobitný program na vykonávanie rámcového programu pre výskum a inovácie „Horizont 2020“ (2014 – 2020) a ktorým sa zrušujú rozhodnutia Rady 2006/971/ES, 2006/972/ES, 2006/973/ES, 2006/974/ES a 2006/975/ES (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 965) Komisia rozhodnutím z 12. decembra 2013 (Ú. v. EÚ C 373, 2013, s. 23) ustanovila Európsku radu pre výskum (ďalej len „ERC“). ERC pozostáva z nezávislej vedeckej rady a špecializovanej vykonávacej štruktúry.
- 5 Vyššie uvedená špecializovaná vykonávacia štruktúra bola zavedená vykonávacím rozhodnutím Komisie zo 17. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje Výkonná agentúra Európskej rady pre výskum a zrušuje rozhodnutie 2008/37/ES (Ú. v. EÚ L 346, 2013, s. 58). Na Výkonnú agentúru Európskej rady pre výskum (ERCEA), ktorá je označená v prejednávanej veci ako žalovaná, delegovala Komisia vykonávanie špecifického cieľa ERC v rámci programu „Horizont 2020“, v súlade s nariadením č. 58/2003. Táto delegácia je vymedzená rozhodnutím Komisie C(2013) 9428 final z 20. decembra 2013 o poverení ERCEA na účely plnenia úloh spojených s vykonávaním programov Únie v oblasti hraničného výskumu a najmä v súvislosti s používaním prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Únie.
- 6 Pravidlá týkajúce sa účasti na výzvach na predkladanie návrhov, ktoré sú organizované najmä zo strany ERCEA, sú stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1290/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá účasti na programe Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inováciu (2014 – 2020) a pravidlá jeho šírenia, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1906/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 81). Nariadenie č. 1290/2013 stanovuje najmä vo svojom článku 16 postup preskúmania hodnotenia pre účastníkov, ktorí sa domnievajú, že hodnotenie ich návrhu sa nevykonalo v súlade s postupmi stanovenými v tomto nariadení, v príslušnom pracovnom programe, pracovnom pláne alebo vo výzve na predkladanie návrhov. V súlade s odsekom 2 tohto článku žiadosť o preskúmanie musí podať dotknutý žiadateľ v lehote tridsiatich dní od dátumu, keď Komisia alebo príslušný financujúci subjekt informoval žiadateľa o výsledkoch hodnotenia. Podľa odseku 3 tohto článku za posúdenie žiadosti o preskúmanie je zodpovedná Komisia alebo príslušný financujúci orgán. Toto posúdenie sa týka len procesných aspektov hodnotenia a nie obsahu návrhu. Tento článok nestanovuje presnú lehotu, v rámci ktorej Komisia alebo príslušný financujúci orgán musí rozhodnúť o žiadosti o preskúmanie a len vo svojom odseku 5 uvádza, že svoje rozhodnutia prijímú bezodkladne. Napokon podľa odseku 7 toho istého článku postupom preskúmania sa nesmie brániť žiadnym iným opatreniam, ktoré môže účastník vykonávať v súlade s právom Únie.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 Dňa 25. mája 2016 ERCEA vydala výzvu na predkladanie návrhov na granty pre skúsených výskumných pracovníkov ERC v rámci pracovného programu na rok 2016 „Horizont 2020“, ktorý sa týka vykonávaní činností ERC.
- 8 Dňa 30. augusta 2016 žalobca, pán Nicolae Chioreanu, konajúci v mene Univerzity Oradea (Rumunsko), podal návrh na projekt č. 741797 NIP New and Innovative Powertrain – na účely získania grantu (ďalej len „návrh č. 741797-NIP“).
- 9 Posúdenie návrhu č. 741797-NIP bolo pridelené odbornej porote, ktorá rozhodla, že tento návrh nespĺňa kritériá excelentnosti ERC, a v dôsledku toho by nemal byť vybraný pre druhú fázu výberu na účely financovania. Listom z 30. januára 2017 ERCEA informovala žiadateľa o výsledku hodnotenia. Tento list obsahoval informácie o dostupných opravných prostriedkoch, ktorými sú žiadosť o preskúmanie hodnotenia, správny prostriedok nápravy na základe článku 22 nariadenia č. 58/2003, ako aj žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ proti ERCEA. Okrem toho tento list uvádzal lehoty na podanie týchto opravných prostriedkov, uvádzal e-mailové adresy, na ktoré je možné podať prvé dva opravné prostriedky, a spresňoval, že žalobca môže podať len jeden formálny opravný prostriedok. Hodnotiacia správa, zahŕňajúca individuálne pripomienky odborníkov, záverečné komentáre a body udelené porotou, tvorila prílohu k tomuto listu.
- 10 Dňa 14. februára 2017 podal žalobca žiadosť o preskúmanie hodnotenia.
- 11 Listom z 23. marca 2017 riaditeľ ERCEA informoval žalobcu o zamietnutí jeho žiadosti o preskúmanie výborom na preskúmanie ERCEA (ďalej len „rozhodnutie z 23. marca 2017“). Podľa výboru nedošlo počas procesu hodnotenia k žiadnej procesnej vade. V tomto liste riaditeľ informoval žalobcu o dvoch dostupných opravných prostriedkoch, a to na jednej strane o správnom prostriedku nápravy podľa článku 22 nariadenia č. 58/2003, ktorý musí byť podaný v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia žalobcovi na uvedenú e-mailovú adresu, a na druhej strane o žalobe o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ proti rozhodnutiu ERCEA z 23. marca 2017, ktorá musí byť podaná v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia žalobcovi. Tento list obsahoval aj odkaz na nariadenie č. 58/2003 a spresňoval, že žalobca môže podať len jeden opravný prostriedok a že, ak by sa rozhodol podať správny prostriedok nápravy na základe článku 22 nariadenia č. 58/2003, mal by počkať na konečné rozhodnutie Komisie a podať žalobu o neplatnosť proti tomuto rozhodnutiu.
- 12 Dňa 3. apríla 2017 žalobca podal správny prostriedok nápravy pred Komisiou na základe článku 22 nariadenia č. 58/2003.
- 13 Rozhodnutím C(2017) 5190 final z 27. júla 2017, ktoré bolo prijaté na základe článku 22 ods. 1 nariadenia č. 58/2003 (ďalej len „rozhodnutie Komisie z 27. júla 2017“), Komisia zamietla správny prostriedok nápravy žalobcu ako nedôvodný a potvrdila rozhodnutie ERCEA z 23. marca 2017, ktorým sa zamietla žiadosť o preskúmanie hodnotenia návrhu č. 741797-NIP. Toto rozhodnutie bolo žalobcovi oznámené listom zo 16. augusta 2017, ktorý podpísal generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva (GR) pre výskum a inováciu. Tento list obsahoval oznámenie informujúce žalobcu, že môže podať žalobu o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ proti Komisii v lehote dvoch mesiacov od doručenia predmetného listu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 14 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 13. októbra 2017 podal žalobca túto žalobu.

- 15 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 23. januára 2018 vzniesla ERCEA námietku neprípustnosti na základe článku 130 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Žalobca predložil svoje pripomienky k tejto námietke 5. marca 2018.
- 16 Žalobca v žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil „rozhodnutia“, ktorými sa zamietla žiadosť o preskúmanie hodnotenia návrhu č. 741797-NIP,
 - nariadil ERCEA, aby preskúmala hodnotenie návrhu č. 741797-NIP.
- 17 V námietke neprípustnosti ERCEA navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.
- 18 Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd vyhlásil žalobu za prípustnú.

Právny stav

- 19 V súlade s článkom 130 ods. 1 a 7 rokovacieho poriadku ak o to žalovaný požiada, Všeobecný súd môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. Okrem toho podľa článku 126 toho istého rokovacieho poriadku, ak je žaloba zjavne neprípustná, či zjavne bez právneho základu, Všeobecný súd môže na návrh sudcu spravodajcu kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.
- 20 V prejednávanej veci sa Všeobecný súd považuje za dostatočne oboznámený so stavom veci prostredníctvom spisového materiálu a rozhodol o žalobe bez toho, aby otvoril ústnu časť konania a bez toho, aby prejednal vec samu.

O dodržaní pravidiel týkajúcich sa obsahu žaloby

- 21 ERCEA namieta, že žaloba nestanovuje s dostatočnou presnosťou predmet konania a žalobné dôvody. Uvádza najmä, že v bodoch 1 a 21 žaloby sa žalobca odvoláva na „záporné rozhodnutia“ týkajúce sa prehodnotenia návrhu č. 741797-NIP bez toho, aby spresnil skutočnosti, ako sú dátum alebo autor napadnutého aktu alebo aktov, ktoré by umožnili jednoznačné určenie aktu alebo aktov, ktoré sú predmetom žaloby.
- 22 V pripomienkach k námietke neprípustnosti žalobca uvádza, že tvrdenie ERCEA je nesprávne, keďže v žalobe uvádza veľmi jasne predmet sporu, ktorým je nedodržanie postupu hodnotenia zo strany ERCEA pri posudzovaní návrhu č. 741797-NIP. Pokiaľ ide o množné číslo použité v bode 21 žaloby, tvrdí, že nebolo nevyhnutné spresniť všetky identifikačné prvky rozhodnutí, ktorých zrušenie navrhuje, keďže tieto rozhodnutia sú uvedené v prílohách A.2 a A.3 žaloby.
- 23 Podľa článku 21 prvého pododseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 prvého odseku tohto štatútu, a článku 76 písm. d) a e) rokovacieho poriadku musí žaloba obsahovať predmet konania, dôvody a tvrdenia, na ktorých je žaloba založená, ako aj stručné zhrnutie týchto dôvodov a návrhy žalobcu. Tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnili žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, a to prípadne aj bez ďalších informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby žaloba bola prípustná, nevyhnutné, aby podstatné skutkové

a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, vyplývajú aspoň stručne, ale koherentne a zrozumiteľne, zo znenia samotnej žaloby (uznesenia z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, EU:T:1993:39, bod 20; z 21. mája 1999, Asia Motor France a i./Komisia, T-154/98, EU:T:1999:109, bod 49, a rozsudok z 15. júna 1999, Ismeri Europa/Dvor audítorov, T-277/97, EU:T:1999:124, bod 29).

- 24 Pokiaľ ide konkrétnejšie o návrhy účastníkov konania, je potrebné zdôrazniť, že tieto vymedzujú predmet sporu. Je preto dôležité, aby výslovne a jednoznačne uvádzali, čo účastníci konania navrhujú. Najmä pokiaľ ide o žaloby o neplatnosť, je potrebné, aby bol jasne určený akt, ktorého zrušenie sa navrhuje (rozsudok z 10. júla 1990, Automec/Komisia, T-64/89, EU:T:1990:42, bod 67).
- 25 V prejednávanej veci je potrebné poukázať na to, že v bode 1 žaloby, pod názvom „Predmet sporu“, žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil „zamietnutie žiadosti o prehodnotenie [návrhu č. 741797-NIP], a nariadil [ERCEA], aby prehodnotila tento návrh pri prísnom dodržaní zásad transparentnosti, spravodlivosti a nestrannosti, stanovených v pravidlách ERC pre predkladanie a posudzovanie návrhov“ a v bode 21 žaloby, pod názvom „Návrhy“, žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil „rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o prehodnotenie návrhu [č. 741797-NIP] a aby nariadil [ERCEA], aby prehodnotila tento návrh z dôvodu, že postup hodnotenia nebol dodržaný“.
- 26 Z vyššie uvedeného vyplýva, že touto žalobou sa žalobca v podstate domáha zrušenia aktu, ktorého autorom je ERCEA, s cieľom donútiť ju, aby preskúmala hodnotenie návrhu č. 741797-NIP, ktorým žalobca požiadal o grant pre svoj projekt.
- 27 Nič to nemení na tom, že v pripomienkach k námietke neprípustnosti žalobca uvádza, že jeho cieľom je zrušenie aktov, ktoré boli priložené v prílohách A.2 a A.3 žaloby. V týchto dvoch prílohách sú rozhodnutie ERCEA z 23. marca 2017 a rozhodnutie Komisie z 27. júla 2017.
- 28 Je pravda, že formulácia použitá v žalobe, najmä použitie množného čísla v bode 21 na opísanie aktov, ktorých sa žaloba týka, ako aj skutočnosť, že ani autori týchto aktov, ani dátumy ich prijatia, nie sú v žalobe spresnené, môže viesť k nejasnostiam. Keďže však akty, ktorých sa žaloba týka, boli priložené k žalobe, je možné ich identifikovať.
- 29 Okrem toho je potrebné uviesť, že v námietke neprípustnosti ERCEA predložila tvrdenia týkajúce sa prípustnosti jednak žaloby podanej proti jej rozhodnutiu z 23. marca 2017 a jednak žaloby proti rozhodnutiu Komisie z 27. júla 2017. Napriek nepresnostiam žaloby teda mohla sama žalovaná určiť oba akty, ktorých sa týka táto žaloba, a určiť ako ich autorov, tak aj dátumy ich prijatia.
- 30 Z uvedeného vyplýva, že predmet sporu, ako bol vymedzený v žalobe, spĺňa požiadavky uvedené v bodoch 23 a 24 vyššie. Je preto potrebné konštatovať, že žalobca v prejednávanej žalobe navrhuje zrušenie dvoch aktov, t. j. rozhodnutia ERCEA z 23. marca 2017 a rozhodnutia Komisie z 27. júla 2017. Okrem toho navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil ERCEA, aby prehodnotila návrh č. 741797-NIP.

O návrhu na zrušenie rozhodnutia ERCEA z 23. marca 2017

- 31 ERCEA tvrdí, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia z 23. marca 2017, lebo bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty vymedzenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ.
- 32 Všeobecný súd sa domnieva, že žaloba je zjavne neprípustná z iného dôvodu v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia ERCEA z 23. marca 2017. Stačí totiž konštatovať, že žalobca sa rozhodol podať proti tomuto rozhodnutiu správny prostriedok nápravy na základe článku 22 nariadenia č. 58/2003 a že Komisia rozhodla o tomto správnom prostriedku nápravy rozhodnutím z 27. júla 2017, ktorého sa tiež týka táto žaloba.

- 33 Tým, že sa žalobca rozhodol pre podanie správneho prostriedku nápravy, ktorý viedol k prijatiu rozhodnutia z 27. júla 2017 Komisiou, ktorá je orgánom kontroly zákonnosti aktov ERCEA, nemôže už napadnúť rozhodnutie ERCEA z 23. marca 2017 žalobou pred súdom podľa článku 263 ZFEÚ, a to bez ohľadu na otázku prípadného prekročenia lehoty na podanie takej žaloby vznesenú ERCEA v jej námietke neprípustnosti.
- 34 Z toho vyplýva, že návrh na zrušenie rozhodnutia ERCEA z 23. marca 2017 je zjavne neprípustný.

O návrhu na zrušenie rozhodnutia Komisie z 27. júla 2017

- 35 ERCEA tvrdí, že prejednávacia žaloba je v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia Komisie z 27. júla 2017, neprípustná, lebo smeruje proti subjektu, ktorý nie je autorom tohto rozhodnutia.
- 36 Podľa článku 22 ods. 1 a 5 nariadenia č. 58/2003 ak je úkon výkonného orgánu, ktorý poškodzuje tretiu stranu, predložený Komisii na preskúmanie jeho zákonnosti, explicitné alebo implicitné rozhodnutie Komisie o zamietnutí správneho prostriedku nápravy môže byť predmetom žaloby o neplatnosť pred Súdny dvorom.
- 37 Podľa judikatúry musia žaloby v zásade smerovať proti autorovi napadnutého aktu (pozri uznesenia z 22. júla 2015, European Children's Fashion Association a Instituto de Economía Pública/Komisia a EACEA, T-724/14, neuvěřnené, EU:T:2015:550, bod 21 a citovanú judikatúru, a z 15. novembra 2017, Pilla/Komisia a EACEA, T-784/16, neuvěřnené, EU:T:2017:806, bod 54). Tak je to najmä v prípade, ak akt nemožno pripísať inej inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Únie, ako je tá, z ktorej tento akt pochádza (pozri v tomto zmysle uznesenia zo 16. decembra 2008, Taliansko/Komisia a EHSV, T-117/08, neuvěřnené, EU:T:2008:582, body 16 až 19, a z 15. novembra 2017, Pilla/Komisia a EACEA, T-784/16, neuvěřnené, EU:T:2017:806, body 55 až 60).
- 38 Okrem toho, ak je v žalobe nesprávne označená žalovaná strana, ktorá nie je autorom napadnutého aktu, nemá to za následok neprípustnosť žaloby, ak táto žaloba obsahuje skutočnosti umožňujúce jednoznačne určiť účastníka, proti ktorému je podaná, ako sú označenie napadnutého aktu a jeho autora. V takomto prípade je potrebné považovať za žalovanú stranu autora napadnutého aktu, aj keď nie je uvedený v úvodnej časti žaloby. Uvedený prípad však je potrebné odlišiť od prípadu, keď žalobca trvá na označení žalovaného uvedeného v úvodnej časti žaloby, pričom si je v plnej miere vedomý, že tento nie je autorom napadnutého aktu. V poslednom uvedenom prípade je potrebné vziať do úvahy žalovaného označeného v žalobe a prípadne vyvodiť dôsledky z tohto označenia, pokiaľ ide o prípustnosť žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. novembra 1990, Mommer/Parlament, T-162/89, EU:T:1990:72, body 19 a 20, pozri tiež uznesenie z 27. marca 2017, Frank/Komisia, T-603/15, neuvěřnené, EU:T:2017:228, bod 73 a citovanú judikatúru).
- 39 V prejednávanej veci je najprv potrebné konštatovať, že Komisia bola jediným autorom rozhodnutia z 27. júla 2017. Prijatím tohto rozhodnutia Komisia vykonala svoju právomoc, ktorú jej zveruje nariadenie č. 58/2003, pokiaľ ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí ERCEA. Rozhodnutie Komisie z 27. júla 2017 teda nemôže byť v žiadnom prípade pripísané ERCEA.
- 40 Ďalej je potrebné pripomenúť, že možnosť podať žalobu proti rozhodnutiu Komisie, ako aj právny základ tejto žaloby, boli uvedené v rozhodnutí ERCEA z 23. marca 2017 (pozri bod 11 vyššie). Navyše v liste zo 16. augusta 2017, ktorý bol priložený k rozhodnutiu Komisie z 27. júla 2017, zaslanom žalobcovi generálnym riaditeľom GR pre výskum a inovácie, sa výslovne uvádzala Komisia ako strana, proti ktorej sa má podať žaloba o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ, pokiaľ ide o toto rozhodnutie (pozri bod 13 vyššie).

- 41 Napokon je potrebné konštatovať, že žalobca trval na určení ERCEA ako žalovanej vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti napriek tomu, že ERCEA v námietke neprípustnosti uviedla, že keďže sa prejednávaná žaloba týkala rozhodnutia Komisie z 27. júla 2017, mala byť táto žaloba podaná proti Komisii.
- 42 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie z 27. júla 2017 smeruje proti subjektu, ktorý nie je autorom tohto aktu. Tento návrh je teda neprípustný.

O návrhu na vydanie príkazu voči ERCEA

- 43 Podľa ustálenej judikatúry v rámci preskúmania zákonnosti aktov inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie, Všeobecnému súdu neprináleží dávať im príkazy alebo ich nahrádzať (rozsudok z 10. októbra 2012, Grécko/Komisia, T-158/09, neuvverejnený, EU:T:2012:530, bod 219; pozri tiež rozsudok z 22. apríla 2016, Taliansko a Eurallumina/Komisia, T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 44 Návrh na vydanie príkazu voči ERCEA podaný žalobcom je teda zjavne neprípustný.
- 45 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako neprípustnú.

O trovách

- 46 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom ERCEA.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamietá.

2. Pán Nicolae Chioreanu je povinný nahradiť trovy konania.

V Luxemburgu 6. novembra 2018

Tajomník
E. Coulon

Predseda
S. Gervasoni